

FORRÁS

V. évfolyam 2. szám

2019. február

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

„...több legyen a jó, a szép, a megélhető pozitívum”

A romkat.ro katolikus portálon olvasható egy interjú **Böcskei László nagyvárad** megyés **püspökkel** a pápalátogatás kapcsán. Főpásztorunk a helyállás, kiállítás, felkészülés fogalmak mentén osztotta meg gondolatait.

„Már benne volt a levegőben, mindenki várta, mindenki arra számított, egyházi és világi hívek egyaránt, hogy minél közelebről érintett legyen. Húsz éve járt utoljára pápa Romániában, a mostani látogatás pedig abban is nagy örömet okoz, hogy nem csak a fővárosra szorítkozik, hiszen a szentatya többek közt Csíksomlyóra is ellátogat. Ez a történelmi egyházak számára nagy-nagy öröm, hiszen arra a helyre látogat a szentatya, ahonnan mi merítjük az erőt, ahol a Szűzanya gondoskodását évszázadokon keresztül érezhették nem csak a katolikus hívek, de az egész magyar nép.

Néhány gondolat felerősödött bennem akkor, amikor ez a hír hivatalosan is megérkezett. Az egyik fogalom, a **helyállás**. Korábban az ad limina alkalmával elmondhattam a szentatyának, hogy a hívek nagyon várják már a látogatását. Ha az elmúlt néhány évtizedre visszagondolunk, látjuk, hogy

híveink szépen kitartottak az egyház és a pápa iránti hűségükben, a pápalátogatás pedig egyfajta elismerése ennek, de főként megerősít abban, hogy tovább járjuk a hit útját. (...)

Emellett a **kiállítás** fogalma is eszembe jutott. Napjainkban hangsúlyosan szükségünk van bátorításra, és azt hiszem, ezt hozza el a szentatyá a számunkra: hogy ne mondjunk le az értékeinkről, továbbra is becsüljük nagyra hitünket, továbbra is építsük közösségeinket, így haladjunk előre a hit útján. (...)

A látogatás ugyanakkor komoly **felkészülést** előfeltételez: amit egyelőre tehetünk az, hogy vállaljuk fel ezt a szép, áldott feladatot, és imádkozzunk a látogatás sikeréért. Sokszor imádkozunk a szentatyáért, de most imádkozzunk azzal az elgondolással, hogy a felkészülés időszakában vele együtt akarunk tenni azért, hogy abban a közegben, ahol élünk, ott **több legyen a jó, a szép, a megélhető pozitívum.**”

Szöveg és fotó: Romkat.ro

Jakubinyi György gyulafehérvári érsek január 21-én ünnepi körlevelet adott ki a pápalátogatással kapcsolatban.

Mivel a 453. csíksomlyói pünkösdszombati fogadalmi búcsú június 8-án, szombaton lesz idén, éppen egy héttel a pápalátogatás után (a ferences atyák ezt már meghirdették), ezért a csíksomlyói pápalátogatás napját (...) is fogadalmi búcsúnak nyilvánítom, hogy a pápalátogatásra érkező zárandokok is eleget telessenek az ősök fogadalmának – áll a gyulafehérvári érsek pápalátogatással kapcsolatos, január 21-én kiadott körlevelében.

Forrás: Romkat.ro, Magyar Kurír

Ferenc pápa csíksomlyói látogatásának részletes forgatókönyvéről is beszélt a Maszolnak **Potyó Ferenc pápai prelátnak**, a gyulafehérvári római katolikus érsekség általános helynöke.

(...) Június elsején 11 órakor érkezne a pápa helikopterrel. Zárt kocsiban viszik a szentmise színhelyére, és előzőleg az úgynevezett pápamobilon, nyitott kocsin körbejár, hogy minél több hívőhöz minél közelebb kerüljön. A tervek szerint 11 óra 45 perckor kezdődne a latin nyelvű ünnepi szentmise, és annak keretében a pápának a beszéde, amit fordítanak természetesen magyar nyelvre. A román szöveg – mivel nyilván kevesebb lesz az érdeklődő, vagy ha más román ajkúak akarják követni – valamilyen mobiltelefonos elérhetőségeen lesz követhető. (...)

Ez egy történelmi esemény. Mindenkinek a véleménye más és más, van, aki mellette, van, aki ellene van. Ezt olyan természetesnek tartjuk, pontosan, mint az Úr Jézus idejében, ugye hányan voltak ellene, mindenfelét mondtak Jézusra is. Miért lenne most nekünk jobb a helyzetünk? Viszont tudni kell azt, hogy a történelemben még pápa, Szent Péter utódja, nem járt a Székelyföldön, és nem tudjuk, hogy még fog-e egyáltalán jönni. (...)

Forrás: Maszol.ro, Magyar Kurír

Január 22-26. között Pék Sándor atya vezetésével 17-en meglátogattuk vredeni testvérplébániánkat, barátainkat. Ezúttal is tartalmas napokat töltöttünk együtt, hála és köszönet illetl ezért vendéglátóinkat.

— Első napunk Vredenben —

Szokás szerint reggelivel indult, ezúttal reggel 7-kor, ugyanis hivatalosak voltunk a negyed kilenckor kezdődő gyermekmisére, melyet mindannyian érdeklődve vártunk: az első alkalommal itt lévők szintúgy, mint akik már másodjára vagy sokadik látogatásuk során már megtapasztalták ezen misék felemelő hangulatát.

A misét Christopher atya tartotta, míg a gyerekek a barátság minőségéről, tartalmáról szóltak néhány szót, ehhez kapcsolódóan hangoztak el a könyörgések is. Christopher atya hangsúlyozta: a barátság nem csak olyan személyek közt alakulhat ki, akik nap mint nap együtt vannak, hanem olyanok közt is, mint két, egymástól nagyon távol lévő csoport tagjai, mint például a vredeni és a váradí hívek közt. A barátság minőségi építéséhez kiemelte a hit, a közös imádkozás, valamint a szeretet fontosságát. A misén ismét elhangzott a Miatyánk németül – a gyerekek részéről –, s magyarul a mi részünkről, így megélve a közös imádkozás erejét, örömet.

A mise után átmentünk a Szent György plébánia nagytermébe, ahol a szerdánként megtartandó lelkipásztori team gyűlésén vehettünk részt. Itt rövid bemutatkozást követően beszélgetést indítottunk egy nagyon aktuális tematikával: a jó és szép dolgok mellett mit találunk aggasztónak napjaink embere hitbéli életének kapcsán. A komoly beszélgetés során azért volt alkalmunk néhányszor jót nevetni is.

A találkozó után Rainer, a sekrestyés fogadott bennünket a Szent György-templomban, ahol megtekinthettük a gyönyörű betlehemi jászolt. Az idén megtudtuk, hogy ez a kép tulajdonképpen egy mozgásban lévő történet, ugyanis hetente elmozdítják a figurákat, mutatva ezáltal, hogy mindannyian haladnak saját útjaikon. Ott, s akkor jutott ismét eszembe Sándor atya prédikációiban számtalanszor elhangzott mondata: életünk egy állandó mozgás, egy valahonnan valahová történő haladás, melynek minőségéről hitünk s szeretetünk hivatott – úgymond – gondoskodni.

Templomi látogatásunk csúcspontjához érkezőn, házigazdánk felvezetett bennünket a toronyba, a „harangok termébe”, ahonnan láthatók Vreden havas házai mind a négy égtáj irányába. Ám útközben, felfelé menet, az óramű szintjén rövid szünetet tartva tanúi lehettünk a toronyóra beállításának is. Odafönn, a „teremben” a harangok alatt állva megnézhattuk ezen óriási tömegeket mozgó apró kis kutyüket, meghallgathattuk a harangok történetét,

mígnem Rainer megkérdezte tőlünk: szeretnénk-e hallani is őket? Eléggé határozatlanul vágtuk rá az igent...

S megszólalt sorban mind az öt harang, gyönyörű játékot produkálva. Vendéglátónk állítása szerint így tudatta Vreden lakosaival, milyen neves vendégei vannak.

Ezen élmény után, lefelé haladva megálltunk az orgonánál, ahol a fiúk, azaz Attila, Baricz, Zolika és Erik két éneket előadva tovább emelték e csodás hely hangulatát, nagy sikert aratva.

Ebédre a közeli klinikára voltunk hivatalosak, ahol megtekinthettük a legújabb, frissen átadott épületszárny létesítményeit. Vezetőnk, Jutta, elmondta, hogy az igény régóta megvolt ezen új létesítményre és nagyon örülnek, hogy végre megvalósult.

A délutáni pihenőt követően vendéglátóink néhány autóval egy közelben élő verklíkészítő mesterhez vittek bennünket. A „bemutató teremben” megismerkedhettünk a zenegépekkel, működésükkel és csodálatos hangjukkal. Kérdéseinkre válaszolva a mester elmondta mennyi ideig készül egy ilyen remekmű, hogyan történik a hangolása, majd bemutatta hogyan készül el maga a dallamot hordozó papírszalag, amely biztosítja a mű pontos lejátszását. Tiszteletünkre elkészítette egy általunk közismert dallam papírját is, melyet le is játszott az egyik zenegépen. Látna érdeklődésünket, kezünkbe adott egy-egy verklisípot, melyekkel egy kottán bemutatott dallamot játszhattunk le. Nagyon jól ment néhány próba után, olyannyira, hogy a fiúk már saját dallamokat is előadtak.

A zenehallgatás után uzsonnáztunk, majd visszaindultunk a szállodába, ahol elköltöttük a jól megérdemelt napzáró vacsoránkat, megülvén azt sippal-dobbal, s minden jóval, visszagondolva az eltelt nap eseményeire, valamint új ismerőseinkre.

Balog Éva, Papp Gyula

A tékozló útja

- Add ki, apám,
Mi jár nekem!
Kinyújtott keze csak erre várt,
Nem ölelésre,
Részét beseperni;
Majd vidám szívvel hajóra szállt.

Jussom ez, gondolta.
Kell nekem,
Most vagyok fiatal!
Az élet tele örömmel,
A napfény vár,
És várnak a lányok, meg a dal!

De boldogságot
Nem talált, bár
Kitartón és makacsul
Vagyónát költve
Átutazta
A világot keresztül-kasul.

Eljött egy nap,
Vészjósló
Gondokat hozott,
Hiába kémlelte
Erszénye bugyrát,
Ezüst sékelje mind elfogyott.

Sebaj,
Van sok barátom,
Itattam, etettem őket pazarul,
Most visszaadják
Tán kamatostul,
Hogy a hurok nyakamon szorul.

Ha nincs pénzed,
Nincs már barátod.
Mind elkerülték messzire.
De enni kell,
Hát dolgozni ment,
Disznókat őrizni. Ó, egek!

Korgó gyomra
Űzi dézsmálni
A moslékot a vályúban,
De korbáccsal
Elverték onnan
Röhögve: - A vályúban tréfli van!

- Hazamegyek jó apámhoz,
Megkövetem.
Tán nem veszi zokon,
Ha béresének
Jelentkezem,
Bár úgy megbántottam egykoron...

Elindult hát
Rongyos ruhában,
Saruja lábáról leszakadt,
Kutyák ugatták,
Elverte zápor,
Árva társa a remény maradt.

Ment konokul,
Bár napokig
Volt, hogy semmit nem evett.
Jó emberek
Vetettek neki
Egy darabka száraz kenyeret.

Aztán egy nap
Feltűnt a táj,
Hol nevelkedett egykoron.
Ajtó tárul
És apja karja,
Arcán örömkönny, nem fájdalom.

Ölvele apját
Értette meg,
Hogy ábrándokat kergetett,
Az igazuláshoz,
Mondom néktek,
Küzdelmes, göröngyös út vezet!

Csendben gyújtottam egy gyertyát...

A németországi Eggerode Mária-kegyhely templomában lehetőséget kaptunk, hogy hálánkat, könnyörgéseinket egy égő gyertyával a kezünkben letegyük az oltár elé. **Csendben gyújtottam egy gyertyát,** s az oltár elé vittem. Meggyőződésem, hogy kimondott szavak nélkül is meghallgatásra találnak imáink, most mégis, valamiért ez kiirattatik. Szalézi Szent Ferenc ünnepén kértem az Urat, hogy erősítse bennünk Szent Ferenc legfőbb jellemvonásait: a jámborságot, az Istenre való hagyatkozás képességét és a hitünkben való kitartást, hogy ezáltal jobban szolgálhassuk Őt és embertársainkat.

Ma, évközi 3. vasárnap, január 27-e van. **Csendben gyújtok egy gyertyát...** a csendért. A szentmísen az „Ite, missa est!” – „Menjetek, küldetéseketek van!” – felszólítással tekintettünk önmagunkba, majd Lukács evangéliuma is ezt a gondolatmenetet erősítette.

Éppen ma, egy fröcsögéssel teli szöveget továbbítottak e-mailen – bár nem kértem –, a pápálatogatással kapcsolatban. Ite, missa est! Természetesen, nem vitatom a véleménynyilvánítás szabadságát, viszont úgy vélem, hogy alapkövetelmény kell legyen, hogy indulataink és egoizmusunk helyett lelkiismeretünk vezéreljen megszólalásainkban is. Igen, úgy gondolom, hogy vannak helyzetek, amikor a csendességből ki kell lépni, vállalni kell a kimondott, vagy kiírt szót, mert mit is érnének a megtapasztalások, ha azok öncélúak?

Fogy a szeretet. Helyét átveszi a gyűlölet, az agresszivitás, ez pedig már egy következmény. Következménye a szeretet ellentétének, a félelemnek. Hová lett a „Ne féljetek!” ereje, a bizalom, az emberi kapcsolatokban rejlő energia? Ezt a hiányt nem pótolhatjuk ordítózással, gyalázkodással. Az, hogy a különféle kommunikációs felületek áldássá vagy átokká lesznek, csak rajtunk múlik. Mária sem harsogta szét az Igen-jét, és mégis a világ Megváltójának Édesanyja lett.

Csendben fogok egy gyertyát gyújtani, mert hiszek a lángban, a tűzben – nem a füstben. Hiszem azt, hogy kisebb-nagyobb közösségeinket a tisztelet, megértés, elfogadás szolgálja és nem a hiú harsogás, az egoista ordítózás, egymás megbélyegzése.

Hogy ez a néhány sor a mai küldetésem-e – nem tudom. Az Úrra és Szalézi Szent Ferencre – az újságírók védőszentjére – bízom, hogy ítéljen meg. Hajtsunk fejet előtte felidézve buzdítását: „Ne nyugtalankodjunk a hiányosságaink miatt. Tökéletlenségünk épp abban áll, hogy ezeket le akarjuk győzni, de nem sikerül, mert nem látjuk, hogy mik azok; nem tudjuk legyőzni, ha nem szembesülünk velük. A győzelem nem abból áll, hogy nem vesszük észre a hibáinkat, hanem abban, hogy nem engedünk nekik.”

Voiticsek Ilona

- Február 19-én indul egy **ministránsképzés** a Kanonok soron a püspökség szervezésében, amit örömmel ajánlunk fel ministránsainknak. A pontos program is megtekinthető és az avatás után közösen zárandokol majd el a csoport Csíksomlyóra, a Ferenc pápa által celebrált szentmisére.
- 2020-ban lesz Budapesten az Eucharisztikus Kongresszus, aminek keretében szeptember 13-án a Puskás Ferenc Stadionban **ünnepélyes elsőáldozásra** kerül sor. Várják azok jelentkezését, akik abban az évben lesznek elsőáldozó korúak és szeretnék, hogy ennek a rendezvénynek a keretében elsőáldozzanak. Lehet jelentkezni, érdeklődni a plébánián.
- Az idei évben exc. Böcskei László püspök úr a Nagyvárad-Olaszi Barátok-templomában fogja kiszolgáltatni a **betegek kenetét**, február 11-én a 17.00 órakor kezdődő szentmise keretében. Amennyiben kedves híveink is szeretnék felvenni a szentséget, kérjük jelentkezzenek a plébánián, vagy a sekrestyében. A szentség felvételére csak az a plébániánkhoz tartozó katolikus jelentkezhet, aki idős kora vagy betegsége miatt indokoltan felveheti a szentséget és aki felkészül erre, elvégzi a szentgyónást és szentáldozáshoz járul.
- Mint minden évben, idén is gyűjtjük a jövedelemadó 2%-át, amit egy nyomtatvány kitöltésével lehet a plébániánk irányába megtenni. A formanyomtatvány a sekrestyében beszerezhető. Ez senkinek sem jelent kiadást, ezért is kérjük, hogy a személyi igazolványunk adataival töltsük ezt ki és tegyük meg ezt a felajánlást közösségünk javára.
- **Utolsó útjukra kísértük:** jan. 3-án † Varga Margaréta, jan. 7-én † Györfy szül. Lévy Mária, jan. 16-án † Lajcsák József és † Varga Viola, jan. 19-én † Cser szül. Lengyel Éva-Mária, jan. 22-én † Deac-Dragomirești szül. Zima Mária, jan. 23-án † Cîmpan János testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony). – febr. 2.: Mal 3,1-4
– Zsid 2,14-18 – Lk 2,22-40 v. Lk 2,22-32

Évk. 4. vas. – febr. 3.: Jer 1,4-5,17-19 – 1Kor 12,31.13,1-13 – Lk 4,21-30

Évk. 5. vas. – febr. 10.: Iz 6,1-2a.3-8 – 1Kor 15,1-11 – Lk 5,1-11

Évk. 6. vas. – febr. 17.: Jer 17,5-8 – 1Kor 15,12.16-20 – Lk 6,17.20-26

Évk. 7. vas. – febr. 24.: 1Sám 26,2.7-9,12-13.22-23 – 1Kor 15,45-49
– Lk 6,27-38

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.

www.szentlaszloplebania.ro

Készült a nagyvárad-i Litera Print nyomdában.